

Loven, havde den for ham ingen stor Betydning, da den Myndighed, som Sogneforstanderskaberne derved fik, ikke var overordentlig stor, og at han da ikke vilde have nogen Betænkelse ved at stemme aldeles imod Lovforslaget. Det forekommer mig, at den, der kan udtale sig saaledes, maa have et mindre godt Kjendskab til den Myndighed, som Sogneforstanderskaberne nu have. Denne Myndighed er saare ringe, man kan næsten sige aldeles ingen; de have visse bestemte Pligter, men de ere bundne til alle Sider. Man behøver blot at gjennemlæse Lovforslagets § 17, og man vil da see, at det er en overordentlig stor Myndighed, som alene denne Paragraphs første Stykke tillægger Sogneforstanderskaberne.

Jeg vil ikke tale om § 18, som jeg tillægger ligesaa stor Betydning, som det ærede Medlem fra Odense Amts 5te Valgkreds. Det er en overordentlig stor Rettelse for Forstanderskabet at kunne ligne Alt under een Vigning, og det er tillige lettere for hele Communens Beboere at gjennemsee Regnskaberne, idet man vil faae en en langt klarere Oversigt over Communens Indtægter og Udgifter end efter den nuværende Ordning, hvorefter det er splittet, paa flere forskjellige Vigninger og flere forskjellige Regnskaber. Det under Nr. 13 stillede Forslags sidste Stykke — dette Forslag er kun eet Afstemningspunkt, men som det let vil sees, indeholder det tre forskjellige Forslag — antager jeg for aldeles nødvendigt, naar Skatteparagraferne gaae ud. Den høitagtede Indenrigsminister har ikke været aldeles fri for ved Lovforslagets Fremlæggelse at berøre Skatteforholdene i Communen, idet han har foreslaaet, at visse bestemte Quota skulde lignedes paa Formue og Veilighed. Dette vilde jeg ikke have det Allermindste imod, ja, jeg vilde endog finde det rigtigt; thi det er jo bekjendt nok, at man i mange Communer ikke vil gribe til at ligne paa Formue og Veilighed. Der kan vel være vægtige Grunde tilstede derfor, men der kan ogsaa være den Grund, at det er en Beskatningsmaade, som ialfald ikke allevegne er saa overordentlig hndet, at man meget hellere vil unddrage sig de Ubehageligheder, der ere forbundne med at paaligne enkelte Skatteydere efter Formue og Veilighed og holde sig til Hartkornet alene, hvilket unægte-

ligt ikke er rigtigt. Men naar man ikke derved kan ramme Folk, som har Eiendomme, og det betydelige Eiendomme, i Communen, hvorved der, som ofte er Tilfældet, forarsages Communen ikke ubetydelige Udgifter, saa vilde det være urigtigt at lætte dette Hartkorn til Skade for de andre Skatteydere, idet man ikke kan ramme den enkelte udenfogs eller udenfor Communen boende Mand. Jeg troer derfor, at dette Punkt maa staae og falde med Skatteparagraferne. Hvad nu Skatteparagraferne i det her foreliggende Lovudkast angaaer, da vil jeg betragte det som en absolut Nødvendighed, at vi saa snart som mulig komme over til noget Vignende, komme over til at omordne hele Communens Skattevæsen; men jeg troer ogsaa, at dette heldigst lader sig gjøre i en særlig Lov; thi der vil derved være givet en bedre Veilighed til at behandle den hele Materie. Som Paragrapherne her staae, falder det mig ikke saa overordentlig besværligt at stemme for den høitagtede Ministres Forslag, forbi de ikke indeholde nogen synderlig Regel; thi jeg kan ikke være enig med dem, der sige, at med Hensyn til Vigning paa Formue og Veilighed skulde vi aldeles overlade Reglerne til Sogneforstanderskabet. Dette er rigtigt i Detaillen, men det kan ikke være rigtigt i Hovedtrækkene; det kan være rigtigt, som det nu er, at man holder sig til dem, der boe i Communen, men jeg troer, at det vanskeligt lader sig gjøre, naar vi komme til, som jeg haaber ikke maae være ret længe, at kunne beskaffe Folk i Communen, som have Eiendomme der uden at boe der. Jeg mener derfor, at der maa kunne gives bedre Regler end dem, der her findes. Her er tillige optaget Arvesæstetaxer og Canon; men dette er Noget, som jeg ikke troer kan falde ind under Begrebet: Andre faste Eiendomme. Naar man nemlig vilde fastholde dette, saa maatte man gaae Stridtet heelt ud og tage Capitaler med, der ere udlaante i selve Communen, og dette vilde dog vist være et saa dristigt Stykke, at man derved vistnok vilde komme til at skade Communen langt mere end gavne den. Arvesæstetaxer og Canon kan jeg nu engang ikke betragte som Andet end faststaaende Penge; vi have jo selv her i Rigs-